

Cupido in een speelse bui

Blijspel in drie bedrijven

door

HAN DE BEUKELAERE

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **CUPIDO IN EEN SPEELSE BUI** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **HAN DE BEUKELAERE** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

GERRIT DE BOTTELIER, een zwerver, die de puntjes graag op de i zet.

EVELINE BOERLAGE, een meisje, dat zich niet laat dwingen.

MARTHA HAASTER, een dame, die het met veel mensen aan de stok heeft.

JONKER BOB HASSELMAN VAN HYGEVOORT, een knaap, die weet wat hij wil.

MANUEL MOOIWEER, een conservatief mannetje, dat zijn naam geen eer aandoet.

PAPA BOERLAGE, 'n self-made man, die toch capituleert voor de wil van zijn dochter.

BARONES HASSELMAN VAN HYGEVOORT, 'n dame met voldoende gezond verstand.

MEVROUW VAN PINKSTEREN, die wat je noemt „de broek aan heeft“.

Wel geteld: vier dames en vier heren.

Dit vrolijke verhaal speelt zich af in de tuinkamer van het zomerverblijf van papa Boerlage.

EERSTE BEDRIJF

Zoals gezegd bevinden wij ons in de tuinkamer van een vrij grote villa. Als het doek opengaat merken we daar nog niets van want de kamer is volslagen donker. Wordt direct het licht aangedaan, dan zien we een gezellig en goed gemeubileerd vertrek. Op de achtergrond zijn glazen deuren waardoor men in de tuin komt. Voor de deuren hangen vrolijk gekleurde overgordijnen, die gesloten zijn. Links is een deur waardoor we in de hall komen — rechts een deur waardoor we in de keuken kunnen komen. Links naast de deur staat een modern dressoir, daarboven hangt een pastel-tekening. Rechts tegen de wand een klein bureautje met bijpassende stoel. Op het bureau staat de telefoon. Naast de tuindeuren een paar rekken (of planken) met boeken. Boven het bureautje hangt een lamp. In het midden van het vertrek staan enkele clubs met bijpassend tafeltje. Links-achter (schuin in de hoek) staat een rustbank. Aan het plafond hangt een moderne lamp. Verder geen wandversiering als 'n kleine ets naast het bureau en 't portret van een dame van ongeveer veertig jaar. Wat zeker niet in deze omgeving thuishoort, maar wel direct opvalt is een dwars door de kamer gespannen waslijn, waaraan wat textiel van Gerrit de Bottelier hangt te drogen.

(Het is februari, ongeveer 'n uur of acht in de avond. Er staat behoorlijk wat wind en het regent. Zodra het doek open is horen we eerst alleen die wind, maar daarna ook het snurken van

GERRIT DE BOTTELIER

die op de bank ligt te maffen. Gerrit is ongeveer zestig jaar. Op zijn hoofd heeft hij niet veel haar meer, maar aan zijn kin hangt behoorlijk wat. Van nature is deze Gerrit een goedmoedig mens, die niemand kwaad zal doen. Hij drinkt graag 'n borreltje, maar is zeker geen dronkelap. Zijn kleding stelt niet veel voor, tenzij u zijn opvallend gelapte broek toch wel bijzonder vindt. Zijn overhemd is khakikleurig. Hij heeft dit kledingstuk vast eens van een militair gekregen. Zijn schoenen trouwens ook, want het zijn nadrukkelijk ouwe „kistjes“. Maar we horen een deur openen (links) en we zien twee schimmen. Het zijn

EVELINE en MARTHA

Eveline is 23 jaar. We zullen direct merken, dat zij het aankijken dubbel waard is. Over een charmant winterjaponnetje draagt zij een plastic regenjas. Op haar hoofd een bijpassend regenhoedje. Martha zal ongeveer 45 jaar zijn. Conservatief, ook in kleding en coiffure.)

Eveline (spreekt het eerst): Waar zit de schakelaar van 't licht ook weer,

Martha? Ik zie geen biet.

Martha: Rechts van de deur, juffrouw Eveline! Hier! (*knipt het licht aan*)
U stond er vlakbij!

Eveline: Da's gauw gezien als 't licht áán is. (*klopt regen van haar jas*)
't Is me het weertje wel! (*zet regenhoedje af en ziet plotseling de drooglijn - wijst*) Martha!

Martha: Wat is er, liefje? (*kijkt — schrikt hevig*) Eveline! (*beiden staren even perplex naar „de versierselen“*)

Martha (*stamelt*): M.. mannenkleren!

Eveline: En wàt voor!

Martha (*wendt zich af*): Dat kan niet mogelijk zijn juffrouw Eveline! Dat.. dat hoort hier niet. Dat.. dat is vast niet van uw vader.

Eveline (*nuchter*): Die zou ook zeker geen drooglijn in 'n kamer spannen.

Martha (*wijst*): Ma.. ma.. maar 't hangt er wel.

Eveline: Natuurlijk! We hebben allebei goeie ogen.

Martha: En.. en toch hoort het niet te kunnen.

Eveline (*resoluut*): Er moet volk in huis zijn, Martha.

Martha (*doodsbang*): Laten we gaan, liefje. Laten we heel gauw gaan.
Wie weet (*slikt*) wie weet wat we hier anders nog beleven.

Eveline: Ze jagen Eveline Boerlage zo niet weg, Martha. Dan moet er nog heel wat gebeuren. (*gaat naar de telefoon*)

Martha: Maar als 't boeven zijn.. eh.. inbrekers..

Eveline: Inbrekers hangen meestal niet hun was te drogen in het huis waar ze 'n kraakje zetten. (*zoekt een nummer in het telefoonboek*)

Martha: Wat wil je doen?

Eveline: De politie bellen! Dat kan nooit kwaad.

Martha: Ik sta te trillen op mijn benen.

Eveline: Ga dan even zitten!

Martha (*doet het*): Voor de politie hier is zijn we allebei al vermoord, zul je zien. En wat dan? Wat dan, juffrouw Eveline?

Eveline: Daar zouden we geen zorg meer over hebben. Maar zo'n vaart zal 't niet lopen. (*draait een nummer*)

Martha: Misschien willen ze ons aanranden. Je leest tegenwoordig zulke gekke dingen in de kranten.

Eveline: Ik geloof, Martje, dat jij te veel kranten leest! (*krijgt gehoor*)
Hallo!.. Met wie?.. O, ik dacht dat ik de politie gebeld had, mevrouw!..
Wat?.. Ach, is uw man niet thuis op het ogenblik. U spreekt met juffrouw Boerlage van „De Woeste Hoeve“. Ja, de villa aan de Oude Molenweg!.... Juist, dáár! Ik kom juist hier en ik ontdek dat er volk in huis moet zijn. Er hangt n.l. een drooglijn met kleding dwars door de tuinkamer.. Nee, dat is absoluut niet van ons!.. Ja, ik maak me er wel

zorgen over. De villa is in de winter soms enkele maanden onbewoond en.. Nee, ik ben hier alleen met een dame die de huishouding doet!.. Dus als u uw man zou kunnen bereiken dan.. Ja, ja, ik begrijp het! Maar doet u in ieder geval uw best. Ik dank u! (*hoorn op de haak*) Eén politieman in 't dorp en die is op surveillance! Zijn vrouw zal proberen hem te bereiken. (*gaat zitten - steekt een sigaret op*)

Martha: Eer hij gevonden is en hier komt z..zijn wij al dood! O, was u toch maar thuis gebleven.

Eveline: Nou niet gaan zeuren, Martha. Wil je 'n sigaret?

Martha: Nee, dank u!

Eveline (*kijkt naar wasgoed*): Rijk kan de bezitter van dat fraais niet zijn.

Martha: Wat zei ik.. 'n inbreker!

Eveline (*geïrriteerd*): Martha, je kletst!

Martha: Ma.. maar ik ben ook zo bang! ik gaf honderd gulden aan 'n arme man als we thuis waren gebleven.

Eveline: Om me die verwaande kwast van 'n jonker op te laten dringen zeker. Merci, Martha! Ik zal m'n vader laten zien dat ik best op eigen benen kan staan.

Martha: U.. u kent die jonker niet eens. Wie weet wat voor 'n aardige man hij is.

Eveline: Ik heb eens een vriend van hem ontmoet, ergens in het buitenland..

Martha: Maar dat was de jonker zèlf niet.

Eveline: Iemand die zo'n draak van 'n vriend heeft is zelf geen haartje beter. (*smalend*) Jonkheer Hasselman van Hijgevoort.. (*snibbig*) Verwacht natuurlijk dat elk meisje in adoratie zal liggen voor zijn adellijke titel! Poeh.. moet ie niet bij mij zijn. Geef mij maar 'n degelijke vlotte jongen zonder titel. Voor mijn part ook zonder één cent.

Martha: Maar uw papa wil nu eenmaal..

Eveline: Ja, die wil mij koppelen aan meneer de jonker, omdat dat goed is voor zijn fabriek!

Martha: Hij vindt de jonker ook wel een aardige jongen.

Eveline: Dat zègt ie, omdat de mama van die jonker hem dat verteld heeft. Zelf heeft ie Bob Hasselman nog nooit ontmoet. Mama schept op over haar zoon. Waarom? Omdat pa Boerlage rijk is en zij niet. Een verbintenis tussen de dochter van die pa Boerlage en haar zoon, zou haar dus heel welkom zijn. Maar ik wens zelf mijn man te kiezen, Martha. En verder.. (*stokt want zij hoort geluid achter zich — zij staat op en staart met angstigen naar de rustbank*)

GERRIT DE BOTTELIER

(die geheel onder de deken lag, komt langzaam omhoog)

Martha *(is ook opgesprongen en gilt - zij wijst):* 'n.. 'n.. 'n Spook, juffrouw Eveline! *(verbergt zich snel achter Eveline)*

Gerrit *(wiens hoofd eindelijk zichtbaar wordt, staart met grote ogen naar het tweetal — veegt dan de slaap uit zijn ogen en kijkt weer):* Da's crimineel.. *(stamelt)* Zoveel had ik toch niet gedronken! 't Is net echt en toch droom ik!

Eveline *(over de eerste schrik heen — flink):* U droomt niet!

Gerrit *(schrikt):* Verroest! Het práát!

Eveline *(a.v.):* Wie bent u en wat doet u hier?

Gerrit *(die er nog steeds niets van snapt):* Da's ook geen taal van over het graf.

Eveline: Nee! En wilt u mij nu maar direct antwoord geven?!

Gerrit *(worstelt zich onder de deken vandaan):* Met genoeg, maar eerst effies uit mijn lieselmootje kruipen! *(zit op de rand van de bank)* Zo! *(krabt op zijn hoofd)* Ik snap er nog steeds geen biet van.

Eveline: Dat is ook niet nodig, als u maar antwoord geeft.

Gerrit: Hoe'st mogelijk, hoe'st mogelijk!

Eveline *(stampvoet):* Hoe zit het?

Gerrit *(gemoedelijk):* Best, lieverd! En lekker zacht ook, maarre.. wat wou je nou eigenlijk van me!

Eveline: Weten wie je bent en wat je in het huis van een ander doet.

Gerrit: 't Laatste anderhalf uur heb ik lekker gemaft, maarre.. wat doen jullie eigenlijk in 't huis van een ander? Tja, Gerrit ken ook vragen stellen as 't moet. Nou, kom es op? Wat doe jij hier en dat tantetje daar achter je?

Eveline: Dit huis is van mijn vader.

Gerrit *(ironisch):* As ik 't niet dacht! Van uw vader, zei u toch, hè?

Gerrit *(lacht):* Of Gerrit de Bottelier niet weet, dat de eigenaar van deze villa alleen maar in de zomermaanden hier komt wonen. *(staat op en draait een „sjekkie”)* Kijk, lieffie, as je met Gerrit de Bottelier de kachel aan wilt maken, moet je echt van goeie huize komen.

Eveline: Ik zeg je nog eens..

Gerrit: Natuurlijk! Jij zegt nóg es wat! Maar Gerrit wéét wat. En da's veel belangrijker.

Martha: U bent.. bent hondsbrutaal.

Gerrit *(gemoedelijk):* En jij doodsbang! Heb je soms een vuurtje voor me?

Eveline *(snel):* Geen stap dichterbij of ik schiet!

Gerrit *(blijft):* O! Jij schiet.

Eveline: Ja! Als je denkt dat ik ook bang ben dan moet ik je die illusie ontnemen.

Gerrit (*droog*): Jij.. schiet!

Eveline: Zonder gewetenswroeging!

Gerrit (*a.v.*): Met de punt van 'n zakdoekie of zo?

Eveline: In mijn tas heb ik een geladen revolver.

Gerrit: Ah! Ik dacht al.

Eveline: En zul je me nu eindelijk vertellen wat je hier doet?

Gerrit: Omdat je er op staat! (*niet een grimas*) Ik wóón hier.

Martha: Dat is het toppunt!

Gerrit: Ach, die villa staat maanden leeg, moeke! Ik bivakkeer hier al twee winters. D'r is nog nooit familie op komen dagen. Nou ben je ingelicht. Doe dat mij nou ook es! (*vindt ergens lucifers*) Wat doen jullie hier? Zoeken jullie onderdak offe.. (*'t gebaar van stelen*) Was je van plan om..?

Martha: Laat ons nou gaan, juffrouw Eveline! Ik..

Gerrit: Ja, ondanks die revolver ben je nog steeds als 'n wezel. Maar vergeet dat maar! Gerrit de Bottelier is geen menseneter. Hij leeft graag met O.L. Heer en met de mensen in vrede. Natuurlijk laat ik niet alles over mijn kant aan. (*zit in clubje*) En daarom.. wou ik wel es precies weten wat jullie hier moeten? Ik ben hier zoveel as onbezoldigd huisbewaarder met vrij logies en als zodanig treed ik op als dat nodig is. Kom dus es over de brug! Wat-mot-dat-hier? Nou?

Eveline (*minder scherp*): Je bent een brutaal mannetje, Gerrit de Bottelier.

Gerrit: Da's te zeggen, kindje, ik bijt van me af as dat mot. En nou mó't! Dusse.. voor 't laatst.. en jaag me nou de dampen niet in.. voor 't laatst: wat willen jullie? Onderdak? Dan valt er te praten met de huisbewaarder. Slaapplaatsen te kust en te keur. Zo'n hotel vind je nergens! Hoor ik nog wat?

Martha: Als ik het voor 't zeggen had, man..

Gerrit: Je hebt 't niet voor 't zeggen, moeke. Hier is Gerrit de baas, zolang de familie in de stad zit. Zussie, vertel es, zoek je logies? Je ken 't krijgen, maar.. handjes thuis.

Martha: Toppunt!

Eveline (*met 'n glimlach*): Gerrit heeft ergens wel 'n beetje gelijk, Martha.. en ook rechten.

Gerrit: Da's een verstandig woord! Gerrit heeft rechten!

Eveline: En Gerrit heeft gelijk!

Gerrit (*staat op en loopt even — vooral Martha is nu dubbel op haar hoede*): Kijk, dames, ze kunnen van Gerrit zeggen, dat ie van werken niet dood zal gaan, dat ie op tijd graag 'n neutje lust en dat hij niet moeders mooiste is, maar.. lange vingers heeft ie niet! As de dames in de puree zitten en in mijn villa willen overnachten dan is dat best,

maar.. fikkies thuis! En nou genoeg gepraat! Wat doen we?

Eveline (*spontaan*): Top! Ik ga er mee accoord, Gerrit!

Martha: Maar, juffrouw Eveline!

Eveline: Ik luister, Martha! Gerrit! (*steekt hem haar hand toe*)
Vrienden?

Gerrit (*schudt haar hand*): Altijd! Hoe dik, dat zal aan je houding liggen. Ik val je niet lastig met vervelende vragen. Ieder mens moet maar leven zoals hem dat het beste lijkt. Hij moet er ook zelf verantwoording voor afleggen als ie z'n hoofd voorgoed neerlegt. Nietwaar? Als Heintje ons kaarsje uitblaast staan we allemaal in ons hemmetje voor de Baas Hierboven! En die zal je dan wel op je tabernakel geven as je te veel naast het potje hebt ge.. gedingest, zal ik maar zeggen.

Eveline: Over hemmetjes gesproken, Gerrit. Is die versiering van jou?
(*doelt op wasgoed*)

Gerrit (*lachend*): Ja! Ik had wasdag vandaag! (*plots*) Eh.. over wasdag gesproken! Als jullie soms iets te bikken willen hebben, dan kàn dat, maar je moet eerst de afwas doen.

Martha: De afwas?

Gerrit: Ja, moeke! Niks voor niks, hè?! Ik ben gewend om 't eens per maand te doen. Je boft niet, want het is vandaag precies de laatste van de maand. Maarre.. met zijn tweetjes..

Eveline: Het komt in orde, Gerrit! Nog meer wensen?

Gerrit: Nee.. asdat ik er op sta, dat mijn gezag hier gehandhaafd blijft! Ik was het eerste hier.. al twee jaren 'n trouwe klant.. dus ben ik de baas.

Eveline: In orde, baas Gerrit! (*buigt*) Wij zijn uw onderdanige dienaressen!

Gerrit (*lachend*): Jij bent een duveltje, geloof ik! Maar dat mag ik wel. (*loopt trots op en neer*) Wie had ooit gedacht, dat de Bottelier nog es personeel onder zich zou hebben! En wàt voor! (*gemoedelijk*) Jij moet niet zo zuur blijven kijken, moeke, anders zoek ik voor jou een ander! Wat jou, Evelientje? 't Mag buiten rotweer zijn, hier binnen moet de zon schijnen. Eh.. trek je natte rommel eerst uit, mensen. In de keuken is een zitje waar je de boel te drogen ken hangen. In de buurt van de verwarmingsketel.

Martha: Brandt die dan?

Gerrit: Wat dacht je nou? Mot ik de boel hier hartstikke vochtig laten worden en zelf rimmetiek krijgen. In de kelder ligt voor 'n jaar cokes, dusse.. de baas mag me dankbaar wezen, dat ik zijn villa verwarmd hou.

Martha: Leve de logica!

Gerrit: Ja, meid, koppie, koppie! Weet je wat, ik neem die natte troep wel mee. Ik moet toch effe kijken of de logeerkamers in orde zijn. En denk er om, hè, as Gerrit zijn hielen gelicht heeft dan blijven jullie overal af. *(pakt de jassen aan van de dames)*

Eveline: We zullen proberen om hele brave meisjes te zijn, Gerrit.

Gerrit: Da's je maar geraden ook. *(kijkt haar even aan)*

Eveline: Wat kijk je?

Gerrit: Zijn jullie allang op 't asfalt? Hoor es, je ken gerust zeggen: „Gerrit, dat gaat je geen sala.. meleikum aan“, zijn we even goeie vrienden. Maar.. d'r „stiemt iets niegt“ zouden ze in Moffrika zeggen.

Eveline: Hoezo?

Gerrit: Kijk, ik heb wel es meer vrouwtjes ontmoet, die.. e.. nou ja.. die van de band gesprongen zijn, zal 'k maar zeggen, maar dat waren heel andere typetjes! Jij, Evelientje, hebt iets over je.. datte.. Jij maakt niet de indruk van een meissie van de vlakke. Daarom dat ik vroeg..

Martha (fel): Zeg die man de waarheid, juffrouw Eveline.

Gerrit: Kijk, dat valt ook op, hè? Moeke noemt je geregeld heel officieel „juffrouw“ Eveline.

Eveline: Dat hoort bij de rol die wij spelen, Gerrit.

Gerrit: O! Je spelen het een of andere rolletje! Dat gaat je dan heel best af, mag ik wel zeggen. As ik niet beter wist, zou 'k denken dat je 'n dametje was.

Eveline: Misschien vertel ik je nog wel 'ns wie en wat ik precies ben. Afgesproken? We moeten elkaar eerst 'n beetje beter leren kennen.

Gerrit: Dat wil zoveel zeggen: dat je niet van plan bent om morgen weer te vertrekken.

Eveline: Die kans zit er in, Gerrit.

Gerrit: Nou, dan zoek ik zeker een fijn kamertje voor je uit. Tot zo meteen enne.. *(vinger waarschuwend omhoog)*

Eveline (ernstig): Zoals beloofd, Gerrit.. handjes thuis!

Gerrit: As we dát maar goed onthouden! *(af — rechts)*

Martha: Zo! En nu gaan we, juffrouw Eveline! Onmiddellijk! Ik hou 't bij die vreselijke man geen minuut langer uit.

Eveline (die 't naar de zin gaat): Martha.. 't gaat reuze! En die vreselijke man vind ik een schat. *(lacht)* Nooit zoiets dols beleefd! Te gast in ons eigen huis!

Martha: Zeg dát! Maar hoe graag ik ook iets voor u doe, dit gaat te ver! Ikke..

Eveline: Je kunt gaan als je wilt, Martha. Je kunt chaufferen. Hier is het sleuteltje van de wagen. Hij staat in de garage, zoals je weet. Als je me maar belooft dat je mijn vader niet zegt waar ik ben.

Martha: U hier alleen achter laten?

Eveline: Alleen is overdreven.

Martha: In gezelschap van die straatslijper vind ik nog erger, dan dat je alleen was.

Eveline: Je beoordeelt onze Gerrit helemaal verkeerd, Martje.

Martha: Als u niet naar huis gaat, blijf ik ook hier.

Eveline: Lief van je! Maar noem me dan vanaf nu gewoon Eveline. Zonder u en juffrouw! Gerrit beschouwt ons als zijn gelijke en..

Martha: U tutoyeren?

Eveline: Waarom niet. We kennen elkaar er al lang genoeg voor. Al sinds mam dood is. Dat is nou zowat zes jaar.

GERRIT

(komt gehaast binnen van rechts)

Gerrit: Gauw. Licht uit! Volk!

Martha *(gilletje)*

Gerrit: Asjeblijft, moeke, stel je niet aan! En hou vooral je waffeltje dicht! *(knipt licht uit)* De gordijnen zijn bepaald niet goed gesloten. Kom mee!

Eveline: Ga jij maar voor, Gerrit! Kom, Martha, en beheers je. Als ze ons snorren zijn we erbij. Wat is 't voor volk, Gerrit?

Gerrit: Weet ik niet! Zijn bepaald op 't licht afgekomen. Volgen! *(af)*

Martha: Eve.. Eveline.. waar moet dit op uitdraaien?

Eveline: Koppen dicht! *(gaan)*

Martha: Juffrouw Eveline! Wat 'n taal!

Eveline *(met moeite een lach bedwingend):* We zijn meissies van de vlakke, Martha!

Gerrit: Kom jullie nog ooit?

Eveline: En of, baas! *(af. — Even is de kamer leeg, dan zien we door een spleet van de gordijnen voor de tuindeuren het licht van een zaklantaarn. Er wordt geklopt. Nog eens en nog eens. Dan wordt de deur geopend en komen*

BOB en MANUEL

binnen. Beiden vermomd als apache. Bob, zullen we merken, is een prettige jongevent van 28 jaar. Manuel is achter in de veertig - 'n schriel mannetje — houterig in doen en laten — spreekt met een aardappel in zijn keel)

Manuel: Jonker.. dit.. dit kunt u niet doen! Dit is tegen alle regels.

Bob: Maling aan alle regels. Een apache, Manuel, neemt het niet zo nauw met de etiquette. Leer dat van mij. Maar waar zou iedereen gebleven zijn. Er brandde licht, dat heb jij toch ook gezien. *(staan in het midden van de kamer)*

Manuel: Dát in ieder geval. Maar verder blijf ik er bij, jonker, dat..

Bob: Maar, Manuel! Voor mij is het prettiger als je er niet „in" blijft! *(spurt*

met zijn lamp de kamer rond) Ah, 'n telefoon! Bellen kunnen we dus! Als er een garage in de buurt is die de wagen op gang kan brengen zijn we nog op tijd op het bal-masqué.

Manuel: Als uw mama, mevrouw de barones, u hier bezig zag, danne..

Bob: Mevrouw de barones, Manuel, heeft alleen tijd voor mijn aanstaande bruid. De fameuze juffrouw Boerlage. *(pakt de telefoon)* Welk nummer is inlichtingen?

Manuel *(kijkt op telefoonboek)*: Nul, nul, twee, jonker!

Bob: Mooi!

Manuel: Mevrouw de barones heeft het zo goed voor.

Bob: Als je me echt kwaad wilt maken, moet je daarover door blijven zeuren, Manuel.

Manuel: Maar ik meen 't in ernst, dat..

Bob: Jij had bij mijn moeder kunnen blijven. Je bent een goed secretaris. Ze zou je allicht beter betaald hebben dan ik kan.

Manuel: U weet, jonker, dat ik niet in de eerste plaats uit ben op geld verdienen.

Bob: Je bent met mij meegegaan, je moet daar de consequenties dus ook van aanvaarden. *(krijgt gehoor)* Hallo, juffrouw.. hallo.. ik sta hier ergens in de buurt van Veldwijk met een kapotte wagen enne.. *(plotseling gaat het licht aan — Bob legt automatisch de hoorn op de haak)*

GERRIT - EVELINE en MARTHA

(staan bij de deur — gewapend resp. met knuppel, een pook en 'n wandelstok)

Manuel: Heremetijd! Daar heb je 't geduvel! *(steekt bij voorbaat zijn handen omhoog)* Niet schieten!

Gerrit *(stoer)*: Wel, wel! Gerrit had zich vergist! 't Zijn een paar zware jongens! Wat most dat aan die telefoon, vader? Handlangers waarschuwen dat de kust veilig was?

Bob *(rustig)*: Bent u de eigenaar van deze villa? Kan ik me moeilijk voorstellen.

Gerrit: Zo! En tóch ben ik dat! Dat wil zeggen..

Bob: Dus niet!

Gerrit: Ik ben de huisbewaarder, vrindje! En 'n doodgoeie kerel, als men niet probeert me in de luren te leggen! En wat kwamen de collega's doen?

Bob: Collega's?

Gerrit: Nee, dat zeg ik verkeerd! Inbrekers zijn geen collega's van me.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto